

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het tweede gedeelte van de Gewone zitting van
de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Straatsburg, 11 - 15 april 2011**

Een overzicht van de rapporten die op de dagorde van de zitting stonden:

- De schuldenberg van de Staten: een gevaar voor de democratie en de mensenrechten
- De religieuze dimensie van de interculturele dialoog
- Armoedebestrijding
- Eerbiediging van de verplichtingen en verbintenissen van Georgië
- De noodzaak om de balans op te maken van de geboekte vooruitgang inzake de toepassing van het Verdrag van Bern
- Lessen om geweld op scholen tegen te gaan
- Bescherming van kinderen en jongeren tegen zwaarlijvigheid en diabetes type 2
- Urgentiedebat: De massale aankomst van illegale migranten, asielaanvragers en vluchtelingen op de kusten van Zuid-Europa
- Vrouwen op het platteland in Europa
- De doodstraf in de Lidstaten en de waarnemende landen van de Raad van Europa - een schending van de mensenrechten
- Versterken van de mechanismen ter voorkoming van foltering in Europa
- Water - een bron van conflicten
- Problemen verbonden aan de aankomst, het verblijf en de terugkeer van niet-begeleide kinderen
- Bescherming van migrantenvrouwen op de arbeidsmarkt

* * * * *

Belgische delegatie bij de Assemblée

Vertegenwoordigers

De h. Daniel Bacquellaine (MR)
De h. Armand De Decker (MR)
De h. Patrick De Groote (N-VA)
Mevr. Daphné Dumery (N-VA)
De h. Philippe Mahoux (PS)
De h. Patrick Moriau (PS), Voorzitter
De h. Stefaan Vercamer (CD&V)

Plaatsvervangers

De h. Guy Coëme (PS)
Mevr. Cindy Franssen (CD&V)
Mevr. Fatiha Saïdi (PS)
De h. Ludo Sannen (sp.a)
De h. Luc Sevenhans (N-VA), Ondervoorzitter
De h. Dirk Van der Maelen (sp.a)
Mevr. Kristien Van Vaerenbergh (N-VA)

* * * * *

Tijdens de zitting hebben volgende personen de Assemblee toegesproken:

- De h. Thorbjørn Jagland, Secretaris-generaal van de Raad van Europa
- Zijne Gelukzaligheid patriarch Daniel van Roemenië
- Zijne Eminentie kardinaal Jean-Louis Tauran, voorzitter van de Pauselijke Raad voor Interreligieuze Dialoog, Vaticaanstad
- Professor Mehmet Görmez, voorzitter van het Turkse Directoraat voor Religieuze Zaken
- Russische opperrabijn Berel Lazar
- Prelaat Bernhard Fellmberg, Gevolmachtigd vertegenwoordiger van de Raad van de Evangelische Kerk in Duitsland bij de Federale Republiek Duitsland en de Europese Unie
- De h. Ahmet Davutoğlu, minister van Buitenlandse zaken van Turkije, voorzitter van het Ministercomité
- De heer Recep Tayyip Erdoğan, Eerste minister van Turkije
- De h. Thomas Hammarberg, Mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa
- De heer Federico Mayor Zaragoza, Voorzitter van de Internationale Commissie tegen de Doodstraf

* * * * *

De schuldenberg van de Staten : een gevaar voor de democratie en de mensenrechten (Resolutie 1961)

De assemblee vertrekt van de vaststelling dat de overheidsschuld in de Europese landen in enkele jaren tijd op spectaculaire wijze is toegenomen en nog steeds toeneemt, waardoor zij ondraaglijk groot dreigt te worden. In de meeste West-Europese landen heeft de rijksschuld het plafond dat door het Groei- en Stabiliteitspact werd vastgelegd overstegen (bepaald op 60% van het BBP), hetgeen zwaar weegt op de groeiperspectieven. De grondvesten zelf van de Europese economische structuren worden bedreigd en de levenskwaliteit van de Europeanen neemt zienderogen af.

De Assemblee drukt op de noodzaak van het herstel van het economisch en politiek beheersysteem dat de risico's niet juist heeft weten in te schatten en niet op verantwoorde manier heeft gehandeld tijdens de welvarende jaren.

De Assemblee is verontrust door het slechte optreden van de regeringen voor wat betreft de toestand van de overheidsschuld en betreurt de lacunes inzake transparantie en het nemen van verantwoordelijkheid. Zij vraagt dan ook aan de regeringen om een volledige transparantie en verantwoordelijkheid te vrijwaren inzake overheidswaARBorgen, en om maatregelen voor een geleidelijke vermindering van die waarborgen voor te bereiden.

De Assemblee nodigt de regeringen van de Lidstaten ook uit om strategieën uit te werken voor de stabilisering, en daarna de vermindering, van de overheidsschuld, terwijl er tegelijkertijd gelet moet worden op een billijke verdeling van de gevolgen van de bezuinigingsmaatregelen over de gehele bevolking, waarbij de meest kwetsbare groepen van de herschikkingen gespaard moeten blijven.

* * * * *

De religieuze dimensie van de interculturele dialoog (Aanbeveling 1962)

De Assemblee stelt vast dat de culturele diversiteit, die kenmerkend is voor de Europese samenlevingen, een bron van spanningen en breuklijnen geworden is die de sociale cohesie doet afnemen. Zij meent dat er “een nieuwe cultuur van met elkaar samenleven” moet worden opgebouwd, vertrekkend van de bevestiging van de gelijkwaardigheid van alle individuen en van de onvoorwaardelijke instemming met de basisprincipes van de Raad van Europa: democratie, mensenrechten en de Rechtsstaat.

De Assemblee roept op om te bouwen op hetgeen ons bindt, in plaats van te focussen op hetgeen ons scheidt. Zij wijst op het belang van de religieuze dimensie van de interculturele dialoog voor de bevordering van de waarden die de gemeenschappelijke sokkel vormen van elke democratische samenleving. Zij herinnert aan het belang van het onderwijs om het wederzijds begrip en het aanleren van die waarden te bevorderen. Zij pleit ook voor de ontwikkeling van een dialoog op lokaal en regionaal niveau en voor een dynamische samenwerking tussen de openbare instellingen, de religieuze gemeenschappen en de groepen met een niet-godsdienstige visie.

De Assemblee roept daarom op tot een daadwerkelijk partnerschap voor democratie en mensenrechten tussen de Raad van Europa, de religieuze instellingen en de niet-godsdienstige en humanistische organisaties. Daartoe moet er een duurzaam dialoogplatform worden opgericht dat tot doel heeft de actieve inzet van alle betrokken partijen bij de promotie van de fundamentele waarden van de Organisatie te stimuleren. Zij stelt voor er ook de Europese Unie bij te betrekken en verder de Alliantie van Beschavingen en eventuele andere partners uit te nodigen om hun bijdrage te leveren.

* * * * *

Armoedebestrijding (Resolutie 1800 en aanbeveling 1963)

De Assemblee meent dat de recente toename van de armoede, en daarmee samenhangend een verhoging van de sociale uitsluiting, een gevaar inhoudt voor het genot van de basisrechten van een toenemend deel van de bevolking en voor de sociale cohesie van onze samenlevingen.

De Assemblee meent dan ook dat het dringend tijd is om de openbare beleidsvormen voor armoedebestrijding te herzien. De strategieën voor armoedevermindering zouden moeten steunen op de beginselen van de mensenrechten en zouden meer bepaald aan personen en gemeenschappen die door armoede getroffen worden, niet alleen toegang tot sociale rechten moeten verzekeren, maar ook tot burger-, politieke, economische en culturele rechten.

De Assemblee spoort de Lidstaten aan om zich in te zetten om tegen 2025 kinderarmoede en grote armoede in Europa weg te werken door een aantal maatregelen te nemen. Zo kan er gedacht worden aan meer investeringen in het onderwijs om de kwalificaties van de jongeren te verhogen; de toegang tot werkgelegenheid, geschikte medische- en woonbijstand; of nog aan de waarborg op een billijke verloning door de toekenning van een minimumloon.

De Assemblee drukt op de noodzaak van een regelmatige evaluatie van de doeltreffendheid van de maatregelen voor de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting, door meer bepaald thematische debatten te organiseren en efficiënt gebruik te maken van de opvolgingsmechanismen van de verdragen van de Raad van Europa. Daarom beslist zij in 2013 terug te komen op de thematiek van de armoedebestrijding, door een evaluatie van de geboekte vooruitgang ter zake in het kader van haar tweejaarlijks debat over de mensen- en sociale rechten.

* * * * *

Eerbiediging van de verplichtingen en verbintenissen van Georgië (Resolutie 1801)

De Assemblee meent dat de Georgische autoriteiten duidelijk vooruitgang blijven boeken inzake de naleving van de resterende verplichtingen en verbintenissen tegenover de Raad van Europa, ondanks de belangrijke impact en gevolgen van de oorlog met Rusland in 2008.

Zo is de Assemblee bijvoorbeeld tevreden dat de overheden op politiek vlak maatregelen genomen hebben om de polarisatie en de bezwaarlijke sfeer van confrontatie in het politieke landschap tegen te gaan en om de positie en de rol van de oppositie in Georgië te verstevigen.

De Assemblee vindt dat de media-omgeving in Georgië nog steeds een voorbeeldfunctie heeft voor de regio, terwijl zij toch doet opmerken dat er bijkomende inspanningen nodig zijn om de transparantie en het pluralisme van die omgeving te verbeteren.

De Assemblee drukt erop dat er ook bijkomende inspanningen nodig zijn op andere vlakken, meer bepaald voor de versterking van de lokale autonomie, de versteviging van de rechterlijke onafhankelijkheid, de strijd tegen de corruptie, de hervormingen van de politie,

De Assemblee klaagt eens te meer de aanhoudende schendingen aan van het internationaal humanitair recht en van de mensenrechten in de nasleep van de oorlog van 2008, en roept de Georgische overheden op om een geloofwaardig onderzoek ter zaken in te stellen.

In afwachting van verdere vooruitgang betreffende die essentiële punten, beslist de Assemblee haar opvolgingsprocedure ten opzichte van Georgië voort te zetten. Zij verklaart daarbij opnieuw bereid te zijn het land te helpen zijn verplichtingen en verbintenissen tegenover de Raad van Europa na te komen.

* * * * *

De noodzaak om de balans op te maken van de geboekte vooruitgang inzake de toepassing van het Verdrag van Bern (Resolutie 1802 en aanbeveling 1964)

Ter gelegenheid van het Internationaal Jaar van de Biodiversiteit 2010 en van het Decennium voor de Biodiversiteit 2011-2020 van de Verenigde Naties, verwijst de Assemblee naar het algemeen juridisch kader voor het behoud van de natuur en de biologische diversiteit. Zij vraagt daarbij om de balans op te maken van de geboekte vooruitgang betreffende de toepassing van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijk leefmilieu in Europa ("het Verdrag van Bern").

Zij herinnert eraan dat het "Verdrag van Bern", dat meer dan 30 jaar geleden werd opgesteld, het eerste allesomvattend juridisch instrument was voor de bescherming van de natuur voor het hele Europese continent en dat het de hoeksteen blijft voor de biologische diversiteit in het raam van de Raad van Europa.

De Assemblee meent dat het milieubederf, de verarming van de biologische diversiteit en ook de aftakeling van ecosystemen, rechtstreeks en onrechtstreeks invloed hebben op verschillende basisrechten opgenomen in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, meer bepaald het recht op leven, voedsel en water, gezondheid, geschikte huisvesting, grondgebruik en -eigendom.

De Assemblee roept de Lidstaten op om meer inspanningen te leveren inzake de toepassing van de aanbevelingen van het "Verdrag van Bern".

Zij vraagt ook aan het Ministercomité om de internationale zichtbaarheid van het "Verdrag van Bern" te verbeteren en erop te letten dat het tot de prioriteiten van de Raad van Europa behoort.

* * * * *

Lessen om geweld op scholen tegen te gaan (Resolutie 1803 en aanbeveling 1965)

De Assemblee is ten eerste verontrust door het feit dat een te groot aantal scholen in Europa nog steeds te kampen heeft met ernstige gevallen van geweld.

Zo doen zich de volgende incidenten voor: aanvallen met of zonder wapens door leerlingen, seksueel geweld, vijandigheid en zelfs agressies door leerlingen tegenover leraren, alsook geweld van leraren tegenover leerlingen.

De Assemblee beschouwt geweld op school als een inbreuk op de rechten van het kind. Zij meent dat er nood is aan een beter beleidsconcept inzake opvoeding tegen geweld op scholen en aan meer ondersteuning voor de toepassing van nationale beleidslijnen die elke vorm van geweld tegen kinderen en jongeren wil tegengaan.

De Assemblee stelt een aantal maatregelen voor om geweld op scholen tegen te gaan. Die maatregelen betreffen het juridisch en administratief kader, de sensibilisering van leerlingen door programma's op school, de vorming van leerkrachten en ander personeel op school, preventie- en bijstandsmaatregelen, de betrokkenheid van leerlingen en hun families, alsook de opvolging van de genomen maatregelen. Gelet op de ingewikkeldheid van onze samenleving, vereist een efficiënte aanpak van het fenomeen dat er op verschillende niveau's gehandeld wordt en dat alle sleutelfiguren erbij betrokken worden, vooral dan de gezinnen, de leerkrachten en de leerlingen.

* * * * *

Bescherming van kinderen en jongeren tegen zwaarlijvigheid en diabetes type 2 (Resolutie 1804 en aanbeveling 1966)

De Assemblee meent dat het van fundamenteel belang is om de gezondheid en het welzijn van kinderen en jongeren te beschermen. Zij betreurt het dat de gevallen van obesitas en diabetes type 2 bij kinderen en jongeren de laatste tien jaar enorm zijn toegenomen. Zwaarlijvigheid en diabetes zijn ziekten die kunnen worden vermeden, die de levensverwachting doen verminderen en die aanleiding kunnen geven tot andere pathologieën. Die ziekten hebben een negatieve invloed op de levenskwaliteit en vormen een zware last voor de gezondheidssystemen.

De Assemblee meent dat de Lidstaten van de Raad van Europa die gezondheids crisis dringend moeten aanpakken. Er moet met andere woorden in alle Lidstaten zo vlug mogelijk werk gemaakt worden van een algemeen beleid ter voorkoming van overgewicht en zwaarlijvigheid bij kinderen en jongeren en ter ondersteuning van personen die door die ziekten getroffen zijn.

Zo moeten er meer in het bijzonder maatregelen genomen worden ter bevordering van gezonde voedingsgewoonten, en van een gezonde levensstijl en -omgeving. De voorgestelde maatregelen moeten rekening houden met het principe van het hoger belang van het kind. Daarom meent de Assemblee dat het betrekken van de kinderen en jongeren bij de uitwerking van de programma's inzake volksgezondheid een belangrijke voorwaarde vormt voor de succesvolle toepassing van die programma's.

De Assemblee nodigt ook de regeringen uit om ervoor te zorgen dat de personen die een risico lopen op zwaarlijvigheid en/of op complicaties verbonden aan die pathologie, daadwerkelijk toegang hebben tot medische raadgeving en tot een aangepaste verzorging en behandeling.

* * * * *

Urgentiedebat: De massale aankomst van illegale migranten, asielaanvragers en vluchtelingen op de kusten van Zuid-Europa (Resolutie 1805 en aanbeveling 1967)

De Assemblee meent dat alle Europese landen gezamenlijk hun verantwoordelijkheid moeten nemen tegenover de massale aankomst op de kusten van Zuid-Europa van illegale migranten, asielaanvragers en vluchtelingen die hun land verlaten hebben na de omwentelingen in Noord-Afrika.

De Assemblee is tevreden met de inspanningen geleverd door “de landen in de frontlinie” - zoals Italië en Malta – voor het verlenen van humanitaire bijstand zoals opgelegd door internationale verplichtingen. Zij roept de andere Europese landen op om blijk te geven van solidariteit ten opzichte van die landen, meer in het bijzonder door te aanvaarden vluchtelingen en andere personen die internationale hulp nodig hebben op te nemen.

De Assemblee is van mening dat Europa zich ook meer solidariteit aan de dag moet leggen ten opzichte van ontluikende Noord-Afrikaanse landen of landen die er in crisis verkeren.

Zo zou Europa werk moeten maken van langetermijnoplossingen en van de behandeling van de onderliggende oorzaken van die toevloed, door te investeren in de landen van Noord-Afrika op economisch vlak en door de democratische hervormingen te steunen. Ook al hangt er een hoog prijskaartje aan die oplossingen, toch zijn zij essentieel als Europa niet het risico wil lopen om aan haar zuidelijke zeegrenzen instabiele landen te hebben met een groot aantal werkloze jongeren zonder economische vooruitzichten, of met een hoog aantal personen die op zoek zijn naar een internationale bescherming in de context van de huidige conflicten.

* * * * *

Vrouwen op het platteland in Europa (Resolutie 1806)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat vrouwen de stuwende kracht zijn voor het onderhoud, het behoud en de ontwikkeling van landbouwgebieden, zowel op economisch als op cultureel vlak. Jammer genoeg zijn er bepaalde objectieve omstandigheden die het platteland kenmerken, zoals werkloosheid, armoede, middelmatigheid of nog het ontbreken van basisdiensten. Bovendien heerst er een traditionele mentaliteit, met een stereotype rol voor vrouwen en mannen en met een ondergeschikte positie voor de vrouw zowel in het privé- als in het openbaar leven. Vrouwen op het platteland hebben dan ook af te rekenen met grote uitdagingen inzake gelijke kansen van beide geslachten en met discriminaties bij de uitoefening van hun rechten.

In haar resolutie roept de Assemblee de lidstaten van de Raad van Europa op om juridische- en beleidsmaatregelen uit te werken met de specifieke bedoeling de situatie van vrouwen op het platteland te verbeteren en de gelijke kansen te bevorderen, om er zo voor te zorgen dat vrouwen op het platteland kunnen blijven.

Zij schuift ook een aantal maatregelen naar voren voor de verbetering van de economische en sociale situatie van vrouwen op het platteland. Zo stelt zij de uitwerking voor van een allesomvattend wetgevend kader inzake het statuut van de helpende echtgenote en wijst zij op een grotere beschikbaarheid van essentiële diensten inzake onderwijs, gezondheid en zorgen.

* * * * *

De doodstraf in de Lidstaten en de waarnemende landen van de Raad van Europa - een schending van de mensenrechten (Resolutie 1807)

De Assemblee herhaalt nogmaals haar principieel verzet tegen de doodstraf, welke ook de omstandigheden zijn. Zij is er trots op om een succesvolle bijdrage te hebben geleverd tot het uitroeien van die onmenselijke en ontterende straf in bijna heel Europa, door van de afschaffing van de doodstraf een toetredingsvoorwaarde tot de Raad van Europa te maken.

De Europese ervaring toont duidelijk aan dat de doodstraf niet nodig is om gewelddadige misdaden tegen te gaan en dat politieke leiders die voorstander zijn van de afschaffing niet lijden onder een vijandige publieke opinie.

De Verenigde Staten en Japan, waarnemers bij de Raad van Europa en Wit-Rusland, dat nog steeds hoopt lid te worden, worden opgeroepen om toe te treden tot de groeiende consensus die heerst onder de democratische landen om de mensenrechten en de menselijke waardigheid te beschermen door de doodstraf af te schaffen.

De Assemblee richt een lijst met specifieke aanbevelingen tot de Verenigde Staten, Japan en Wit-Rusland om te pleiten voor een moratorium, gevolgd door de definitieve afschaffing van de doodstraf.

* * * * *

Versterking van de mechanismen ter voorkoming van foltering in Europa (Resolutie 1808 en aanbeveling 1968)

De Assemblee drukt op het fundamentele belang van het verbod op foltering en onmenselijke en vernederende behandeling, zoals vermeld in artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Zij prijst het Europees Comité ter voorkoming van foltering en onmenselijk en vernederend gedrag (CPT) voor het kwalitatief hoogstaande werk dat zij al meer dan 20 jaar aflevert. Het CPT is een van de grootste succesverhalen van de Raad van Europa.

Om hun moeilijke taak goed te kunnen vervullen, moeten de CPT-leden over hoge professionele kwalificaties en persoonlijke kwaliteiten beschikken. Daarom vraagt de Assemblee dat de CPT-leden door haar zelf zouden worden verkozen - en niet langer door het Ministercomité -, hetgeen hen een grotere democratische legitimiteit en gezag zou geven.

De Assemblee betreurt het dat het Facultatief Protocol bij het Verdrag van de Verenigde Naties tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontterende behandeling of bestraffing (OPCAT) nog steeds niet door alle Lidstaten van de Raad van Europa werd geratificeerd. Zij roept op werk te maken van de bekrachtiging ervan, alsook van de snelle oprichting van een nationaal preventiemechanisme, dat onafhankelijk kan werken en over voldoende middelen beschikt.

De Assemblee is tevreden met de inspanningen die binnen de Raad van Europa worden geleverd om synergieën te bevorderen tussen het CPT en de OPCAT-mechanismen, en om hun ervaringen ter zake uit te wisselen.

* * * * *

Water - een bron van conflicten (Resolutie 1809)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat water deel uitmaakt van het gemeenschappelijk patrimonium van de mensheid en een essentiële rijkdom is voor de mens om te overleven. Water is evenwel een kwetsbare rijkdom die bovendien niet onuitputtelijk is. Zo heeft één wereldbewoner op zes geen toegang tot water.

De Assemblee stelt vast dat de relatie tussen water en veiligheid steeds nauwer wordt. Zij herinnert er in dat verband aan dat het gebrek aan water gewelddadige acties en conflicten veroorzaakt die de politieke en sociale stabiliteit van een land kunnen bedreigen.

De Assemblee kan dan ook niet anders dan vaststellen dat water meer en meer een militair en politiek instrument aan het worden is, alsook een nieuw wapen voor terroristen.

De Assemblee roept de overheden van de Lidstaten en niet-Lidstaten dan ook op om de toegang tot water te erkennen als een fundamenteel mensenrecht en om de internationale rechtsregels inzake water toe te passen en te herzien waar nodig.

De Assemblee meent dat de gemeenschappelijke beheersmechanismen voor grensoverschrijdende rivieren en waterwegen moeten getest worden op hun transparantie, en dat de informatiestromen tussen de verschillende actoren verbeterd moet worden. De landen zouden eveneens bijstands- en ontwikkelingsprogramma's op punt moeten stellen met landen die onder watertekort lijden.

* * * * *

Problemen verbonden aan de aankomst, het verblijf en de terugkeer van niet-begeleide kinderen in Europa (Resolutie 1810 en aanbeveling 1969)

De Assemblee stelt vast dat men zich steeds meer bewust wordt van de noodzaak om de problemen aan te pakken waarmee niet-begeleide migrantenkinderen te maken krijgen wanneer ze in Europa toekomen en ook als ze er blijven. De statistieken zijn onvolledig, maar men schat het aantal niet-begeleide migrantenkinderen op ongeveer 100 000, waarvan het merendeel jongens zijn tussen de 14 en de 17 jaar. Zij komen naar Europa voor verschillende redenen, maar vooral om te ontsnappen aan de oorlog, geweld of extreme armoede. Eenmaal aangekomen in Europa, verschilt de behandeling van de kinderen duidelijk van land tot land. In de meeste gevallen bevinden zij zich in een zeer kwetsbare situatie, zijn zij blootgesteld aan slechte behandeling en verwaarlozing, en riskeren zij het slachtoffer te worden van mensenhandel en criminele netwerken.

De Assemblee is ervan overtuigd dat de bescherming van de kinderen, veeleer dan de immigratiecontrole, het vertrekpunt moet vormen van de Europese beleidsvormen die als basisprincipe het belang van het kind moeten hebben. Daartoe heeft zij vijftien gemeenschappelijke principes uitgewerkt die de Lidstaten gezamenlijk zouden moeten toepassen. Zo mag bijvoorbeeld geen enkel niet-begeleid kind de toegang tot het grondgebied ontzegd worden noch over de grens gezet worden na een snelle uitwijzingsprocedure; het kind moet onmiddellijk onder de verantwoordelijkheid van een wettelijke, onafhankelijke voogd geplaatst worden en kunnen genieten van een bijzondere bijstand afgestemd op zijn leeftijd. Het kind mag nooit vastgehouden worden, men moet er zich op aangepaste wijze over ontfermen, bij voorkeur door het in een gezin te plaatsen.

* * * * *

Bescherming van migrantenvrouwen op de arbeidsmarkt (Resolutie 1811 en aanbeveling 1970)

Volgens de berekeningen van de Verenigde Naties vormen vrouwen iets meer dan de helft van de 69 miljoen migranten in Europa. Daar waar zij vroeger meestal hun man en familie vergezelden naar het buitenland, maakt de vervrouwelijking van de armoede dat vrouwen nu steeds vaker alleen migreren, vooral om hun gezin de onderhouden maar ook om hun toekomst in eigen handen te nemen.

De Assemblee betreurt het dat de bijdrage van de migrantenvrouwen tot de gastsamenleving voor het merendeel onderbenut blijft. Zij hebben immers de neiging om taken te aanvaarden die overeenstemmen met de traditionele rol van de vrouwen, zoals huiselijk werk, kinderopvang, ... Zij lopen een groot risico om uitgebuit te worden, vooral wanneer zij geen papieren hebben.

De Assemblee pleit dan ook voor een betere bescherming van migrantenvrouwen door een verruiming van legale migratiemogelijkheden en de uitwerking van migratiebelevismvormen die rekening houden met de verschillen tussen de geslachten om de gelijkheid te bevorderen.

De Assemblee nodigt de Lidstaten van de Raad van Europa uit om maatregelen te nemen ter bescherming van de fundamentele rechten, meer bepaald door een individueel juridisch statuut uit te werken voor migrantenvrouwen die hun echtgenoot vergezellen in het kader van een gezinshereniging en door toe te staan dat zij onmiddellijk na hun aankomst werk kunnen zoeken. Zij nodigt ook de Lidstaten uit om de strijd aan te gaan tegen de uitbuiting op de arbeidsmarkt door de meest risicovolle sectoren te reguleren, en door de werkgevers die de reglementering overtreden zwaar te bestraffen.

* * * * *